

Savanorystė – keliai į save

Vilkaviškio „Ąžuolo“ progimnazijoje organizuota Savanorystės diena – tai nauja patirtis visai mokyklos bendruomenei, o patirta sékmė nutiesė kelią tēstinumui.

Savanorystė – tai savo noru pasirinkta veikla, už kurią negaunamas finansinis atlygis ir kuri yra naudinga kitam žmogui. Tai galimiybė asmeniui pažinti patį save ir jį supančiuosius, igyti naujų žinių bei įgūdžių, realizuoti gabumus, ugdyti savikontrolę, savimonę, mokytis tolerancijos, o galbūt sudaryti pagrindą karjerai.

Savanoriavimo patirtis didina pasitikėjimą savimi, savigarbą bei pasitenkinimą gyvenimu. Būtent šių savybių ugdymui Vilkaviškio „Ąžuolo“ progimnazijoje ir buvo skirta spalio 24-oji – Savanorystės diena. Dvylika 5–8 klasių mokinį grupelių, lydimos pedagogų arba savarankiškai (mokiniai mokési būti atsakingi vieni už kitus) lankési įvairiose rajono įstaigose: Vilkaviškio vaikų lopšeliuose-darželiuose „Pasaika“, „Kregždutė“, „Buratinas“, UAB Vilkaviškio komunalinis ūkis, Vilkaviškio ligoninėje, Vilkaviškio parapijos saleje, labdaros valgykloje, „Carito“ organizacijoje, Vilkaviškio katedroje, Šv. Kryžiaus bažnyčioje, Didvyžių socialinės globos namuose, Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centre-muziejuje, Vilkaviškio centrinėje bibliotekoje, „Sodroje“.

Mokiniams teko pabūti auklėtojų ir auklėtojų padėjėjų pagalbininkais, tvarkyti bažnyčios inventorių, neprižiū-

rimus kapus, klijuoti knygas, siūti etiketes prie muziejinių tekstilės eksponatų, rūšiuoti drabužius, atliki kūrybiškų darbų.

Džiugu, kad mokiniai geranoriškai prisidėjo prie įstaigų ir mūsų visų gero vės kūrimo, tačiau svarbiausia tai, kokiomis emocijomis, patirtimis ir įspūdžiais praturtėjo visi proceso dalyviai – priimančios įstaigos, mokyojai, vaikai. Per refleksiją ne vienas mokinys įvardijo, kad dirbtai yra nelengva ir kad greičiausiai laikas eina, kai įsitrauki į veiklą. Jie suprato, kuo norėtų ir kuo nenorėtų užsiimti, kaip trukdo triukšmas, kokios emocijos kyla, kai kiti neklauso, kokie mes visi įdomūs ir unikalūs.

Artimiau susipažino visa mokyklos bendruomenė: grupelės buvo sudarytos iš skirtingo amžiaus mokinų, jas lydėjo nebūtinai dėstantis mokyojas, į veiklos vietų paiešką įsitraukė tévai. Pedagogai džiaugėsi atradę mokinius iš naujo: kitoje aplinkoje išryškėjo pačios geriausios jų savybės: darbštumas, pareigingumas, mandagumas, atsakomybė, kantrumas, supratimas.

Priimti mokinius bei rasti jų amžiui tinkamų veiklų buvo iššūkis ir įstalgoms. Esame dékingi už patikétą atsakomybę, už geranoriškai priimtą idėją, auginancią mūsų, vilkaviškiečių, pilietiškumą.

Savanorystės dienos organizavimo ir eigos procesai praturtino kontaktais, atsiradusiomis galimiybėmis bendradarbiauti, leido išgyventi intrigą, pažinti save, o sékmė nutiesė kelią tēstinumui.

Gileta NAUJOKIENĖ
Vilkaviškio „Ąžuolo“ progimnazijos direktorė